

зробити висновок, що Умань має всі підстави стати центром наукових розробок та досліджень, присвяченій цій проблематиці.

Список використаних джерел:

1. Городиський Ю. Територіальні особливості розвитку паломництва у Львівській області / Ю. Я. Городиський // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Геологія. Географія. Екологія. – 2014. – № 41. – С. 128–136.
2. Звиглянич С. Паломництво хасидів в Умань: Навіщо євреї їдуть до України? / С. Звиглянич [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://ua.112.ua/statji/palomnytstvo-khasydiv-v-uman-navishcho-ievrei-idut-v-ukrainu-257531.html>
3. Конищева Н. Проблемы развития религиозно-паломнического туризма в Украине / Н. И. Конищева // Вісник ДІТБ. Серія: Економіка, організація і управління підприємствами в туристичній сфері. – 2006. – № 10. – С. 229–235.

Synytsya A.S.

Doctoral Student,

Ivan Franko National University of Lviv

ELIMINATION OF THE CONCEPT OF TRUTH FROM THE EPISTEMOLOGY IN THE CONTEMPORARY ANALYTIC PHILOSOPHY

The question «What is truth?» is one of the eternal philosophical questions. According to the traditional correspondence theory of truth offered by Aristotle, the truth was regarded as «adaequatio rei et intellectus». This theory has been criticized due to the following points: acceptance of the possible existence of ideal objects in mind, use of referential terms fuzzy from linguistic point of view, neglect of temporal parameters and context, elimination of the subjective factor within the scientific theory and so on. In attempts to overcome these weak points, philosophers developed a pragmatic approach to language, including today a number of related analytical theories of truth, such in particular as intersubjective (W. V. O. Quine, S. A. Kripke), procedural (M. Dummett), situational (G. H. von Wright), coherence (N. Rescher), deflationary (H. Field, P. Horwich). The emergence of deflationary conceptions of truth was a kind of reaction to the methodological pluralism of views on the nature of truth, formed in the scientific methodology in the second half of the 20th century.

The deflationary theory of truth is a general name for a number of philosophical conceptions formulated in analytic philosophy in the late 20th – early 21st century. These conceptions intend to prove that the concept of truth is, in fact, redundant, that it can not be taken into account in the constructing of effective scientific theory. Deflationary ideas can be found in the works by G. Frege, F. P. Ramsey, A. Ayer and A. Tarski. For example, according to Frege, the sentences «I smell the scent of violets» and «It is true that I smell the scent of violets» have the same content. Therefore, the word «true» is redundant, it is enough to say «I smell the scent of violets». Ramsey gives

a similar example: the sentence «Caesar was murdered is true» is the same as the sentence «Caesar was murdered». Ayer was convinced that the truth is a kind of functional sign, which relates to proposals and does not exist without them. When we say that p is true, we simply accept the p . To Tarski's mind, the concept of truth in ordinary language leads to confusion and contradictions. For the purpose of true statement explication Tarski proposed to apply the T-scheme (Convention T): $T(\langle p \rangle) \equiv p$. For example, «Snow is white» is true if and only if snow is white. Convention T was a powerful tool of creating a deflationary theory of truth.

In particular, P. Horwich [2] was convinced that the scheme of equivalence is the only thing necessary for the normal functioning of the deflationary theory of truth. Perhaps, this statement is the most controversial, because the concept of truth is reduced here to the scheme of equivalence. In this regard, we may mention G. Price's reflection: if I say «Wow!», how the T-scheme can be applied to this exclamation? «Wow!» is true if and only if «Wow!»? And what if someone was not delighted by that event and stayed completely unconcerned? [see: 3, p. 246].

Furthermore, there is a number of statements (for example, «What my friend says is true»), that lose their meaning without predicate «true» (in this case we will have an inexplicable sentence «What my friend says is ...»). Another objection is as follows. M. Dummett argued that if some concept is redundant, that doesn't imply this concept to be meaningless. And since it has a meaning, it performs a specific function. In our above-mentioned example («What my friend says is true») we use the predicate «true» as a generalization. We don't need to say every time «A says p and p is true», «A says q and q is true», «A says r and r is true» etc. We can use predicate «true» as a generalization and utter only one statement «What A says is true». According to M. Dummett, we can compare truth with the winning of a board game. To find the truth is like to get the feel of winning. The formal apparatus of deflationary theory of truth can also be criticized. J. Hintikka noted that deflationists were very ambitious, but did not achieve their goal [see: 1, p. 29].

However I would like to emphasize that a number of issues inspired by deflationists is very noteworthy. First, how to express the truth using language tools? Second, is it possible to reduce the truth to other concepts (warranted assertibility, meaning, correspondence, utility, consistency)? Third, what role does the concept of truth play in the theory of artificial intelligence? And so on. As far as the theory of artificial intelligence is based on pure formalism the third question is very important, although the human mind often deals with inaccuracies and contradictions of natural language.

Therefore, the possibility of representing the truth by the means of natural language (J. Hintikka argues that this can be done) allows us to revise the analytical methods and deepen the understanding of truth, but doesn't eliminate the latter. It allows us to deduce the truth and meaning directly from the ontology, without appealing to metaphysical abstractions.

References:

1. Hintikka J. Post-Tarskian Truth / Jaakko Hintikka // Synthese. – 2001. – Vol. 126, № 1–2. – P. 17–36.

2. Horwich P. From a Deflationary Point of View / Paul Horwich. – Oxford: Oxford University Press, 2005. – 184 p.

3. Price H. Expressivism? No problem! / Huw Price // 11th International Congress of Logic, Methodology and Philosophy of Science. Volume of Abstracts / J. Cachro, K. Kijania-Placek (eds.). – Cracow, 1999. – P. 246.

Суханов В.Ю.

керівник гуртка,

Енергодарський Центр дитячої та юнацької творчості

З'ЄДНУВАННЯ КАТЕГОРІЙ ПАРАМИ – КЛЮЧ ДО СИНТЕЗУ НАУКОВОГО ЗНАННЯ

У сучасній науці на зміну тенденції диференціації знання в окремих дисциплінах, кожна з яких розвивалася в якості «речі в собі», приходять тенденція встановлення міждисциплінарних зв'язків. Підставою для такого синтезу повинні стати, на думку автора, філософські категорії, як найбільш узагальнені поняття.

Керуючись езотеричною тезою про необхідність поєднання елементів [4, с. 154-155], автор запропонував класифікацію стадій формування навичку через поєднання філософських категорій, взятих по одній від двох пар протилежностей: «якість – кількість» («ціле – дрібне») і «причина – наслідок» («свобода – полон») [5]. Цим стадіям (у зворотному порядку) відповідали чотири рівні розвитку мислення:

1. Суцільне виконання дії, яке доведене до автоматизму, або наслідування = якість (ціле) + слідство (полон).

2. Багаторазове покрокове повторення відомої дії (алгоритму) = кількість (дрібне) + слідство (полон).

3. Евристичний пошук методом проб і помилок оптимального способу виконання дії = кількість (дрібне) + причина (свобода).

4. Імпровізація, в процесі якої майстер створює новий продукт відразу в цілому = якість (ціле) + причина (свобода) (рис. 1).

У цій публікації ми поставили завдання з'ясувати, чи є використаний метод групування категорій окремим випадком, або ж він має загальний характер.

При дослідженні темпераменту нами було відзначено відповідність чотирьох стихій, відомих з езотеричної науки, чотирьом основоположним категоріям фізики: вогонь = енергія, вода = час, повітря = простір, земля = маса, або поле [6]. Логічне порівняння виявляє, що енергію і час об'єднує процесуальність, а простір і поле – стабільність. У філософії їм відповідає пара протилежностей «рух – спокій», яка досліджувалася ще філософами Стародавнього Китаю, в тому числі, «для опису психічних процесів і станів» [7].